

РЕШЕНИЕ

№ 1233

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав,** в публично заседание на 04.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9287** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Б. Т. И., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], жк О., [улица], оспорва Заповед № 0614/2986/05 от 31.10.2007 г. на Началника Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.4 от ЗДвП.

Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Твърденията му в тази насока са свързани с обстоятелството, че в заповедта са посочени пет броя наказателни постановления, които са влезли в сила, с които на жалбоподателя са му отнети съответния брой контролни точки. В тази насока излага доводи, че въпросните наказателни постановления не са му били връчвани и следователно не са влезли в сила. Твърди също така, че е изтекла погасителната давност по смисъла на чл.82 от ЗАНН за изтърпяване на наложеното наказание.

Ответникът Началник Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован за производство не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 0614/2986/05 от 31.10.2007 г. на Началника Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.4 от ЗДвП-изземване на свидетелството за управление на

МПС№ 27299560, поради неизпълнение на задължението по чл.157 ал.4 от ЗДвП.В заповедта е посочено, че на жалбоподателя на основание чл.4 от Наредба №І-139/2002год са отнети 45 контролни точки със следните влезли в сила наказателни постановления-НП№ 110154/04/10,05,2004г-влязло в сила на 18,05,2004г/отнети контролни точки 3/; НП№ 140176/21,12,2004г-влязло в сила на 29,12,2004г/отнети контролни точки 10/; НП№ 1101/323/05/05,10,2005г-влязло в сила на 13,10,2005г/отнети контролни точки 12/; НП№ 0614/986/05/22,10,2007г-влязло в сила на 30,10,2007г/отнети контролни точки 10/; НП№ 564/04,04,2006г-влязло в сила на 12,04,2004г/отнети контролни точки 10/.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 02.09.2013 г., с оглед стореното върху нея отбелязване. Жалбата до съда е постъпила на дата 03.09.2013 г., директно в АССГ, поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган - началника отдел "Пътна полиция" - СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно представената по делото Заповед № Із-1393 от 09.08.2007 г. на Министъра на вътрешните работи.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.4 от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, но не и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са основателни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не стори това. От притите писмени доказателства по преписката и изисканите допълнително такива от РУП-М. и РУП-М. се установява следната фактическа обстановка-на Б. Т. И. е връчено на дата 21,12,2004година наказателно постановление № 140176/22,11,2004год, с което за нарушение на чл.102 ал.1 във вр. чл.183 ал.4 т.7 предл.1 от ЗДвП на последния му е наложена глоба в размер на 40лв и са отнети 10 контролни точки. Върху наказателното постановление е налице отбелязване от административния орган, че същото е влязло в сила на 29,12,2004год. С наказателно

постановление № 564/19,01,2006год ,на жалбоподателя за извършено нарушение на чл.102 ал.1 във вр.чл.183 ал.4 т.7 ЗДвП му е наложена глоба от 40лв и са отнети 10 контролни точки.Върху наказателното постановление е налице печат за влизането му в сила на дата 21,03,2006г.В тази връзка следва да се отбележи,че обратната разписка ,с която е изпратено за връчване същото наказателно постановление /стр.11/ е върната с отбелязване ,че пратката не е потърсена от получателя,което не кореспондира с начина на връчване на наказателно постановление по реда на ЗАНН във вр. НПК.От писмо изх.№ 2745/12,12,2013год на РУП-М./стр.23/ се установява,че в РУП-М. няма постъпил екземпляр от връчено наказателно постановление № 2986/2005год на лицето Б. Т. И. от [населено място],поради което и не може да се предосатви подобно копие.Т.е няма данни по преписката ,че НП№2986/2005год е влязло в законна сила.От писмо изх.№ 29990/11,12,2013год на ОД на МВР-М. се установява,че поради изтичане на пет годишния срок на съхранение на издадени наказателни постановления не може да се предоставят на съда НП№ 584/2004г и НП№ 2323/2005год.Т.е не е доказано обстоятелството,че процесните НП№ 584/2004г и НП№ 2323/2005год са влезли в сила.

Съгласно чл.171 ал.1 т.4 от ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки изземване на свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4;Последната разпоредба пък предвижда,че Водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. За да възникне задължението на съответния водач да върне свидетелството си за управление на МПС ,на същия следва да са му отнети всичките контролни точки,които съгласно посочената Наредба I –139/2002год/действаща към момента на издаване на заповедта,но понастоящем отменена/ са 39 на брой.От събраните в рамките на съдебното производство писмени доказателства се установява,че с влязло в сила наказателно постановление на И. са отнети единствено 10 контролни точки-а именно с НП№ 140176/22,11,2004год.По отношение на останалите четири посочени в Заповедта за налагане на ПАМ наказателни постановления липсват данни същите да са връчени на Б. И./НП№ 564/19,01,2006год е прието за връчено в нарушение на НПК и ЗАНН/,а НП2986/2005год не е връчено въобще.За НП№ 584/2004 № 2323/2005год ,издадени от РУП-М. поради унищожаването им няма данни дали са връчени и кога,както и дали са влезли в сила.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона.От изложеното по горе обаче става ясно,че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в противоречие с материалноправните разпоредби-чл.157 ал.4 от ЗДвП.Това е така ,тъй като съгласно чл.59 ал.2 т.4 от АПК посочената по горе заповед следва да съдържа фактически и правни основания за издаване на акта.Действително тя съдържа подобни фактически твърдения-а именно,че с пет броя наказателни постановления на жалбоподателя са му отнети 45 контролни точки,но от събраните в рамките на

производството писмени доказателства се установи, че на И. са отнети само 10 контролни точки, въз основа на влязлото в сила НП № 140176/22,11,2004 год, а по отношение на останалите наказателни постановления липсват категорични доказателства, че същите са влезли в сила. В тази насока следва да се отбележи, че съдът не кредитира неподписаната и без авторство справка за съставени актове на Б. Т. И., доколкото същата няма характер на официален удостоверителен документ.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е основателно и следва да се уважи като се отмени Заповед № 0614/2986/05 от 31.10.2007 г. на Началника Отдел "Пътна полиция" при СДВР като издадена в противоречие със закона.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на Б. Т. И., ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], жк О., [улица], Заповед № 0614/2986/05 от 31.10.2007 г. на Началника Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171 ал. 1 т. 4 от ЗДвП

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: